

FESTSPILLENE
I BERGEN

PROGRAM
KR 20

HÅKONSHALLEN

TORS DAG 04. JUNI KL 19:30

Ensemble Allegria

m/Ane Dahl Torp
& Lawrence Power

BERGEN
INTERNATIONAL
FESTIVAL

27. MAI — 10. JUNI
2015

BALANSEKUNST

I DNV GL (tidligere Det Norske Veritas) er vi opptatt av sikkerhet, kvalitet og integritet. Vi er nå 16.000 ansatte i 100 land, som hver dag jobber mot et felles mål: En sikker og bærekraftig fremtid. Vår rolle består ofte i å balansere næringslivets og samfunnets interesser. Vi kaller det balansekunst.

Vårt samarbeid med Festspillene understøtter denne forpliktelsen overfor samfunnet. For kultur og samfunn går hånd i hånd.

Derfor er vi stolt hovedsamarbeidspartner for Festspillene i Bergen.

Lær mer om oss på www.dnvgl.com

Ensemble Allegria

m/Ane Dahl Torp & Lawrence Power
with Ane Dahl Torp & Lawrence Power

HÅKONSHALLEN

Torsdag 04. juni kl 19:30
Thursday 04 June at 19:30

Varighet: 1 t 40 min inkl pause
Duration: 1 h 40 min including interval

Ensemble Allegria

Lawrence Power bratsj *viola*

Ane Dahle Torp opplesning *recitation*

JOHN DOWLAND (1563–1626)

Flow my tears

If my complaints could passions move

Arr: Lawrence Power

BENJAMIN BRITTEN (1913–1976)

Lachrymae for bratsj og strykere *for Viola and Strings, op. 48a*

NILS HENRIK ASHEIM (1960–)

Eg søv, men hjartet vaker *I sleep, but my heart waketh*

Urfremføring bestilt av Ensemble Allegria med støtte fra Det norske komponistfond. *World premiere commissioned by Ensemble Allegria with support from The Norwegian Composers' Fund.*

Pause *Interval*

HERBERT NORMAN HOWELLS (1892–1983)

Elegi for bratsj, strykekvartett og strykeorkester *Elegy for Viola, String Quartet and String Orchestra*

ARNOLD SCHÖNBERG (1874–1951)

Verklärte Nacht *Transfigured Night, op. 4*

Sponset av *Sponsored by* DNV GL

Mellom vemod og kjærlighet

Kveldens program har to omdreiningspunkter – det første er tårer, sorg og vemod og det andre er en uforbeholden kjærlighet.

De engelske komponistene John Dowland, Benjamin Britten og Herbert Norman Howells dveler alle på ulike måter ved «tingenes tårer» (*lacrimae rerum*), som den romerske dikteren Virgil (70–19. f.Kr.) mente var så karakteristisk for menneskelivet. Mens den norske Nils Henrik Asheim og den østerrikske Arnold Schönberg konsentrerer seg om den betingelsesløse kjærligheten.

Renn mine tårer

Vi skal først høre to stykker av den engelske renessansekomponisten John Dowland, begge preget av melankoli: *Renn mine tårer* og *Hvis mine klager kan fremkalle følelser*. Den første, fra 1596, ble opprinnelig skrevet for et strengeinstrument og hadde tittelen *Lachrimae pavane*, (Tårenes pavane), fordi den rytmisk bygget på den langsomme prosesjonsdansen. Senere skrev antagelig Dowland selv diktet *Renn mine tårer* til denne melodien. Også den andre sangen, *Hvis mine klager*, går tilbake til en danserytme, en galliard, og ble først skrevet for lutt solo i 1590, og deretter, i 1597, satte Dowland en tekst til den.

I *Lachrymae for bratsj og strengeinstrumenter* med undertittelen *Reflections on a Song of John Dowland* fra 1950, har Benjamin Britten tatt utgangspunkt i begge disse Dowland-sangene. Men ikke som et tema med variasjoner, snarere som variasjoner og to temaer. Og det er særlig sangen *Hvis mine klager* Britten har bearbeidet, skjønt det lar seg ikke så lett høre. Først i den sjette og siste avdeling dukker begge temaene opp til overflaten, men også her mer hentydende enn klart.

Sørgesang

Herbert Norman Howells er vel den minst kjente av de engelske komponistene vi får høre på kveldens konsert. Hans *Elegi for bratsj, strykekvartett og strengeinstrumenter* (1917) er et tidlig verk, men det var dette som befestet hans ry. Det er en elegi,

altså en sørgesang, over en studiekamerat fra Royal College of Music som falt i første verdenskrig. Den begynner med en vakker, men sorgtung passasje for solo bratsj, som egentlig inneholder mye av det musikalske materialet han arbeider videre med. Soloen gjentas umiddelbart av hele orkesteret med harmonier som får en til å tenke på Vaughan Williams.

Hvor universet skimrer!

Det andre omdreiningspunktet på denne konserten er den betingelsesløse kjærligheten. Den møter vi i kveldens siste verk – Arnold Schönbergs *Verklærte Nacht*, som er et rent instrumentalt verk i senromantisk stil, men bygget på et dikt av Richard Dehmel (1863–1920) fra hans samling *Weib und Welt*. Det forteller om en mann og en kvinne som vandrer inn i en mørk, månelys skog. Mens de vandrer, betror kvinnen seg til sin elskede og forteller ham at hun er gravid med sin tidligere kjæreste. Men istedenfor å bli rasende, svarer han at den vakre naturen gjør hans kjærlighet til henne bare enda større. Ja, han vil se på hennes barn som sitt eget: *O sieh, wie klar das Weltall schimmert! Es ist ein Glanz um Alles her* (Å, se, hvor universet skimrer! Glansen sees overalt).

Bryllupssang

Den samme betingelsesløse kjærligheten finner vi i Nils Henrik Asheims: *Eg søv, men hjartet vaker*, hentet fra Salomos høysang i Det gamle testamentet. Høysangen er et merkelig verk – uten intrige og ytre handling, og i tillegg forandrer bruden og brudgommen karakter i løpet av verket. I begynnelsen er det en hyrde og hyrdinne – i midten er de blitt bror og søster – og på slutten er brudgommen kong Salomo og bruden Sulamith (en avledning av Salomo). Det tilhører sjangeren *epithalamium*, en bryllupssang, som skal fremføres *in modum dramatis*, altså som et scenisk verk.

Kjærlighetens utvikling

Selve sjangeren *epithalamium* har lange tradisjoner både i gresk og jødisk kultur, mens scenespill var ukjent blant jødene, var det godt etablert blant grekerne. En mulighet er at de erotiske diktene er gamle og kan skrive seg fra kong Salomos tid på

900-tallet f. Kr., derav likhetene med tilsvarende egyptiske og mesopotamiske dikt, mens den greske dramaformen kom inn på 200-tallet f. Kr. i Alexandria. Det kan forklare den særegne strukturen *Høysangen* har. For det finnes verken et utgangspunkt eller et mål for diktets spinkle handling. I stedet for har det et midtpunkt, nemlig i overgangen fra kap. 4 til 5, hvor de to aktørenes kjærlighet bekreftes i kjærlighetsmåltidet. Slik er det en utvikling *til* og *fra* diktets navle. Og på gresk vis handler det om kjærlighetens forvandlinger eller metamorfoser.

Tekst: Gunnar Danbolt

Between sadness and love

This evening's programme has two epicentres: the first is tears, sorrow and sadness, and the other is unconditional love.

The English composers John Dowland, Benjamin Britten and Herbert Norman Howells all dwell – albeit in different ways – on the 'tears of things' (lacrymae rerum), considered by the Roman poet Virgil to be characteristic of the human condition. Meanwhile the Norwegian composer Nils Henrik Asheim and the Austrian composer Arnold Schönberg concentrate on unconditional love.

Flow my tears

We first hear two pieces by the English Renaissance composer John Dowland, both in melancholic mood: Flow my Teares and If my complaints could passions move. The first, from 1596, was originally written for a stringed instrument and entitled Lachrymae pavane (Pavane of Tears), as it was rhythmically similar to the slow processional dance. Dowland probably added his own words to the tune at a later date. The other song, If my complaints could passions move, is also based on a dance, a galliard. It was written as a lute solo in 1590 and the words added in 1597.

Lachrymae for Viola and Strings, subtitled Reflections on a Song of John Dowland, which Benjamin Britten composed in

1950, is based on both of these Dowland songs. Not however as a theme and variations, but rather as variations and two themes. It is primarily the song If my complaints that Britten reworked, though it is not immediately evident. It is not until the sixth and final section that both themes rise to the surface, and even then only allusively.

Lament

Herbert Norman Howells is probably the least known of the English composers on this evening's programme. His Elegy for Viola, String Quartet and String Orchestra (1917) is an early work, but the one that solidified his reputation. It is an elegy – a lament – on a fellow student from the Royal College of Music who fell in the Great War. It opens with a delicate yet mournful solo viola passage, which contains practically all of the musical material in the entire work. The solo is immediately imitated by the full orchestra with harmonies reminiscent of Ralph Vaughan Williams.

How the universe shimmers!

The other epicentre of the concert is unconditional love, which we encounter in the final work, Arnold Schönberg's Verklärte Nacht – Transfigured Night – a purely instrumental work in late Romantic style based on a poem by Richard Dehmel (1863–1920), taken from his collection Weib und Welt. It tells of a man and a woman who wander into a dark, moonlit forest. While they walk, the woman confides in her lover that she is pregnant by a former lover. Instead of becoming angry, he replies that the beauty of nature around him makes his love for her even greater. He will regard the child as his own: O sieh, wie klar das Weltall schimmert! Es ist ein Glanz um Alles her (See how brightly the universe gleams! There is a radiance on everything).

Wedding song

The same unconditional love is present in Nils Henrik Asheim's I sleep, but my heart waketh, from the Song of Solomon in the Old Testament. The Song of Solomon is a strange work: it has no intrigue or action, though the bride and groom change character in the course of the work. At the outset they are a

shepherd and shepherdess; in the middle they are brother and sister and at the end the groom is King Solomon and the bride is Sulamith (a derivative of Solomon). It belongs to the genre epithalamium, a wedding song, normally performed on stage in modum dramatis.

The development of love

Although the genre epithalamium has long traditions in both Greek and Judaic culture, stage performance was unknown to the Jews and common among the Greeks. One possibility is that the erotic poems are old enough to have originated in the time of King Solomon in the 10th century BC. This would explain the similarity with Egyptian and Mesopotamian poetry and the characteristic structure. The Greek dramatic form arose in Alexandria in the third century BC. The minimal action in the song has no apparent origin or aim; it merely has a middle: the transition from chapter 4 to chapter 5, in which their love for each other is confirmed in a meal of love. As such it is a development to and from the navel of the poem. In Greek fashion it revolves around the changes or metamorphoses of love.

Text: Gunnar Danbolt

English version: Roger Martin

Foto: Jack Liebeck

Lawrence Power er en britisk bratsjst født i 1977. Han blir regelmessig invitert til å spille med ledende orkestre som Chicago Symfoniorkester, Boston Symfoniorkester, Royal Concertgebouw, Bayerischer Rundfunk, Stockholm Filharmoniska Orkester, Bergen Filharmoniske Orkester, Stavanger Symfoniorkester, Philharmonia, the BBC Scottish Symphony og Royal Liverpool Philharmonic. Han har fremført Pendereckis bratsjkonsert i en serie konserter med Camerata Salzburg dirigert av komponisten selv. Han har også gjort kritikerroste orkesterdebuter i Australia. Power var Artist in Residence med Bergen Filharmoniske Orkester i 2013/14-sesongen. Han har også et nært forhold til London Filharmoniske Orkester, som han gjorde urfremføringen av James MacMillans bratsjkonsert sammen med, under ledelse av Vladimir Jurowski. Power er i tillegg internasjonal professor i bratsj ved Zürcher Hochschule der Künste.

Lawrence Power is a British violist, born 1977. He is regularly invited to perform with some of the world's greatest orchestras, including the Chicago Symphony, the Boston Symphony, the Royal Concertgebouw, Bayerischer Rundfunk, Stockholm Philharmonic, Bergen Philharmonic, Stavanger Symphony Orchestra, the Philharmonia, the BBC Scottish Symphony and Royal Liverpool Philharmonic orchestras. He has performed Penderecki's Viola Concerto in a series of concerts with Camerata Salzburg conducted by the composer.

He has also made critically-acclaimed orchestral debuts in Australia. Lawrence Power was Artist in Residence with the Bergen Philharmonic Orchestra for the 12/13 season and enjoys a close relationship with the London Philharmonic Orchestra with whom he gave the world premiere of James MacMillan's Viola Concerto, conducted by Vladimir Jurowski, to huge critical acclaim. Lawrence Power is also International Professor of Viola at the Zürcher Hochschule der Künste.

Ane Dahl Torp er utdannet på Statens teaterhøgskole 1996–99. Hun har vært tilknyttet Teatret Vårt, og er i dag fast ansatt ved Det Norske Teatret. Roller i utvalg: Carol i *Oleanna*, Hedda i *Hedda Gabler*, Masja i *Måken*, Shen Te i *Det gode menneske fra Sezuan*, Maggie i *Katt på hett blikktak*, She i *Antichrist*, Mor Courage i *Mor Courage og barna hennar*. Hun skrev manus og hadde regi på *Haugtussa*, som spilles på andre året på Det Norske Teatret, og dessuten turnerer. Ane Dahl Torp har medvirket i en rekke filmer og TV-serier. Filmer i utvalg: *Kvinnen i mitt liv*, *Gymnaslærer Pedersen*, *Uro*, *Lønsj*, *Mennesker i solen*, *Kong Curling*, *Som du ser meg*, *1001 Gram* og *Bølgen* (kommer 2015). TV i utvalg: *Svarte penger, hvite løgner*, *Kodenavn Hunter 1 og 2*, *En god nummer to*, *Morden i*

Sandhamn, Okkupert (kommer 2015). Hun har vunnet en rekke priser: Hedda-prisen for beste kvinnelige skuespiller: *Shen Te/Shui Ta*, Amanda for beste birolle: *Lønsj*, Liv Ullmanns Ærespris, Blå Fugl, Gullruten for beste kvinnelige skuespiller: *Kodenavn Hunter*, Amanda for beste kvinnelige skuespiller: *Gymnaslærer Pedersen*, Shooting Star i Berlin, Amanda for beste kvinnelige hovedrolle: *Svarte penger, hvite løgner* og Folkets Filmpris.

Ane Dahl Torp studied at *The Academy of Theatre* from 1996 to 1999. She was previously affiliated with *Teatret Vårt*, and is currently employed at *Det Norske Teatret*. She has played Carol in *Oleanna*, Hedda in *Hedda Gabler*, Masja in *The Seagull* and She in *Antichrist*. She also wrote and directed *Haugtussa* at *Det Norske Teatret*. Dahl Torp has also contributed in movies such as *Kvinnen i mitt liv*, *Gymnaslærer Pedersen*, *Uro*, *Lønsj*, *Mennesker i solen*, *Kong Curling*, *Som du ser meg* and *1001 gram*, and the TV shows *Svarte penger, hvite løgner*, *Kodenavn Hunter 1 and 2*, *En god nummer to* og *Morden i Sandhamn*. She has received the Hedda award for best female actor *Shen Te/Shui Ta*, an Amanda for best actor in *Gymnaslærer Pedersen* and for best supporting role in *Lønsj*, *Liv Ullmans Honorary Award*, *Blå fugl*, *Gullruten* for best female actor and *Shooting star in Berlin*, and an Amanda for best female actor in *Svarte penger, hvite løgner*, in addition to *Folkets Filmpris*.

Ensemble Allegria har tatt navnet sitt etter det italienske ordet for festlighet og glede, det er nettopp gleden ved å spille sammen de 20 unge musikerne vektlegger i fremførelsene. Ensemble Allegria har siden starten blitt drevet selvstendig av orkesterets musikere, med Norges Musikkhøgskole som en viktig støttespiller. Deres faste konsertmester og kunstneriske leder er Maria Angelika Carlsen. Ensemble Allegria har spilt på festivaler som bl.a. Festspillene i Bergen, Hardanger Musikkfest og Ultimafestivalen, i tillegg til å gjøre egne konsertproduksjoner. De har samarbeidet med internasjonalt anerkjente solister som Tine Thing Helseth, Christian Ihle Hadland, Martin Fröst og Arve Tellefsen, og gjennomført prosjekter i samarbeid med Det Norske Solistkor, Oslo Domkor og Oslo Sinfonietta. I august 2012 spilte de inn sin debut-CD, med musikk av bl.a. Grieg, Kvandal og Nystedt, og den ble utgitt våren 2013. Ensemble Allegria ble i november 2012 tildelt Statoils talentstipend innen klassisk musikk.

Foto: Ingrid Pop Photography

Ensemble Allegria is a Norwegian Orchestra formed in 2007. *Allegria* means joy and happiness in Italian, and the joy of playing is something the 20 young musicians are keen to exhibit in their performances. Ensemble Allegria is independently managed by the musicians, with The Norwegian Academy of music as an important partner. Their concertmaster and artistic director is Maria Angelike Carlsen. Ensemble Allegria has played at festivals such as Bergen International Festival, Hardanger Musikkfest, and Ultima Festival. Their co-operations include Tine Thing Helseth, Christian Ihle Hadland, Martin Frøst, Arve Tellefsen, and projects with The Norwegian Soloists' Choir, Oslo Cathedral Choir and Oslo Sinfonietta. In 2013 they released their debut album containing music by Grieg, Kvandal and Nystedt. They were awarded Statoil's talent award for classical music in 2012.

Nils Henrik Asheim deler sin karriere mellom å være komponist og utøver. Asheim hadde en tidlig komponistdebut som 15-åring, og utdannet seg i Oslo og Amsterdam. Han har en stor og variert produksjon innenfor kor-, kammer- og orkestermusikk, og har vist stor interesse for å arbeide på tvers av kunstformer. Hans barneopera *Stormen - Forteljinga om Miranda og Ferdinand* hadde premiere i 2014 ved Den norske opera i Oslo og vant den internasjonale Reseo Opera for Young Audiences-prisen. Som organist er Asheim kjent for sin personlige improvisasjonsstil. Han har mottatt to Spellemann-

spriser, sist for for *Mazurka - Remaking Chopin* med Gjertruds sigøynerorkester. Siden 1991 har Asheim bodd i Stavanger, hvor blant annet har vært sentral drivkraft bak opprettelsen av kunstfabrikken Tou Scene. Fra 2012 er han ansatt som konsertorganist i Stavanger konserthus.

Nils Henrik Asheim shares his time between composing and performing. He made his debut as a composer at the early age of 15, and studied in Oslo and Amsterdam. His list of works is large and varied within the genres of choir, chamber and orchestral music, and he is interested in crossing the boundaries art forms in his work. His children's opera *Stormen - Forteljinga om Miranda og Ferdinand* premiered in 2014 at the Norwegian Opera in Oslo and won the international Reseo Opera for Young Audiences award. As an organist, Asheim is known for his personal style of improvisation. He has received to Norwegian Grammys, most recently for *Mazurka - remaking Chopin* with Gjertruds sigøynerorkester. Since 1991 Asheim has been living in Stavanger, where he has been one of the driving-forces in the establishment of the art factory Tou Scene. Since 2012 he has been employed at the in-house organist of Stavanger concert hall.

Foto: Knut Utlær

Høgsongen

Eg søv, men hjartet vaker

Tekstutvalget fra Salomos Høysang er gjort i samarbeid mellom skuespiller Ane Dahl Torp og komponist Nils Henrik Asheim, på fritt grunnlag. Oversettelsen fra Bibelselskapet 2011 er benyttet. Tallene viser hvilke kapitler og vers teksten er hentet fra.

DEL 1

1.2 Å, om han ville kysse meg
med kyss av sin munn!

5.2 Eg søv, men hjartet vaker.
Høyr, kjærasten bankar på.

5.8 Eg bed dykk, Jerusalems døtrer,
om de finn kjærasten min,
fortel han at eg er sjuk av kjærleik.

5.10 Kjærasten min er raudkinna og skinande,
han skil seg ut mellom ti tusen menn.

5.11 Hovudet hans er skiraste gull,
håret er krøllete, svart som ramnen.

5.12 Auga er som duer ved strøymande vatn.
Dei laugar seg i mjølk,
dei kviler i si ramme.

5.13 Kinna hans er som kryddersenger
der angande urter veks.
Leppene er liljer,
dei dryp av rennande myrra.

5.14 Armane er stavar av gull,
sette med krysolitt.
Magen er ei plate av elfenbein,
overstrødd med safirar.

The Song of Songs

I sleep, but my heart waketh

The excerpts from Solomon's Song of Songs have been chosen in collaboration between actor Ane Dahl Torp and composer Nils Henrik Asheim. The English translation is from the New International Version. The numbers show which chapters and verses the texts come from.

PART 1

1.2 Let him kiss me
with the kisses of his mouth

5.2 I slept but my heart was awake.
Listen! My beloved is knocking

5.8 Daughters of Jerusalem, I charge you—
if you find my beloved,
what will you tell him?
Tell him I am faint with love.

5.10 My beloved is radiant and ruddy,
outstanding among ten thousand.

5.11 His head is purest gold;
his hair is wavy and black as a raven.

5.12 His eyes are like doves by the water streams,
washed in milk,
mounted like jewels.

5.13 His cheeks are like beds of spice
yielding perfume.
His lips are like lilies
dripping with myrrh.

5.14 His arms are rods of gold
set with topaz.
His body is like polished ivory
decorated with lapis lazuli.

5.15 Føtene er marmorsøyler,
reiste på soklar av gull.
Hans skapnad er som Libanon,
staseleg som sedrane der.

5.16 Ganen smakar søtt,
alt ved han gjev glede.
Slik er min kjære, slik er kjærasten,
de Jerusalems døtrer.

DEL 2

5.3: Eg har tatt av meg kjolen,
skal eg ta han på att?
Eg har vaska føtene mine,
skal eg skitne dei til att?

5.2 Eg søv, men hjartet vaker

2.5 For eg er sjuk av kjærleik.

3.1 Om natta leita eg på leiet
etter han som eg elsker.
Eg leita, men fann han ikkje.

5.5 Eg stod opp, ville opna for kjærasten.
Hendene draup av myrra,
det rann frå fingrane
over handtaket på dørslåa.

5.6 Eg opna for kjærasten,
men han hadde fare sin veg.
Eg var heilt ifrå meg, han var borte.
Eg leita etter han, men fann han ikkje;
eg ropå på han, men han svara ikkje.

3.2 Eg vil opp og gå omkring i byen
på gater og torg.
Eg vil leita etter han som eg elsker.
Eg leita, men fann han ikkje.

3.3 /: «Har de sett han som eg elsker?»:/

5.15 His legs are pillars of marble
set on bases of pure gold.
His appearance is like Lebanon,
choice as its cedars.

5.16 His mouth is sweetness itself;
he is altogether lovely.
This is my beloved, this is my friend,
daughters of Jerusalem.

PART 2

5.3 I have taken off my robe—
must I put it on again?
I have washed my feet—
must I soil them again?

5.2 I slept but my heart was awake.

2.5 For I am faint with love.

3.1 All night long on my bed
I looked for the one my heart loves;
I looked for him but did not find him.

5.5 I arose to open for my beloved,
and my hands dripped with myrrh,
my fingers with flowing myrrh,
on the handles of the bolt.

5.6 I opened for my beloved,
but my beloved had left; he was gone.
My heart sank at his departure.
I looked for him but did not find him.
I called him but he did not answer.

3.2 I will get up now and go about the city,
through its streets and squares;
I will search for the one my heart loves.
So I looked for him but did not find him.

3.3 /: “Have you seen the one my heart loves?”:/

2.7 Eg bed dykk, Jerusalems døtrær,
ved gasellane eller ved hindene i marka:
Uroa ikkje kjærleiken!
Vekk han ikkje før han sjølv vill!

5.8 Eg bed dykk, Jerusalems døtrær,
om de finn kjærasten min,
fortel han at eg er sjuk av kjærleik.

DEL 3

5.2 Eg søv, men hjartet vaker.
Høyr, kjærasten bankar på.

2.8 Høyr, det er kjærasten,
Der kjem han,
springande over fjell,
hoppande over haug.

2.9 Der står han bak muren vår.
Han gløtter inn gjennom vindauga,
kikkar inn gjennom gitteret.

Kjærasten liknar ein gasell,
ein ung hjort.

2.10 Kjærasten tek til orde og seier:
Stå opp, mi kjære, mi vakre jente, og kom!

2.11 No er vinteren over,
regnet er forbi, det er borte.

2.12 Landet blir dekt av blomar.

2.13 Frukta på fikentreet mognar,
Stå opp, mi kjære, mi vakre jente, og kom!

3.4 Eg tok tak i han og sleppte han ikkje.
før eg fekk han inn i huset til mor mi,
i rommet til henne som fødde meg.

8.1 Var du som ein bror for meg,
ein som mor mi hadde amma,
då ville eg ha kyst deg

2.7 *Daughters of Jerusalem, I charge you
by the gazelles and by the does of the field:
Do not arouse or awaken love
until it so desires.*

5.8 *Daughters of Jerusalem, I charge you—
if you find my beloved, what will you tell him?
Tell him I am faint with love.*

PART 3

5.2 *I slept but my heart was awake.
Listen! My beloved is knocking:*

2.8 *Listen! My beloved!
Look! Here he comes,
leaping across the mountains,
bounding over the hills.*

2.9 *Look! There he stands behind our wall,
gazing through the windows,
peering through the lattice.*

*My beloved is like a gazelle
or a young stag.*

2.10 *My beloved spoke and said to me,
"Arise, my darling, my beautiful one, come with me.*

2.11 *The winter is past;
the rains are over and gone.*

2.12 *Flowers appear on the earth;*

2.13 *The fig tree forms its early fruit;
the blossoming vines spread their fragrance.
Arise, come, my darling;
my beautiful one, come with me."*

3.4 *I held him and would not let him go
till I had brought him to my mother's house,
to the room of the one who conceived me.*

8.1 *If only you were to me like a brother,
who was nursed at my mother's breasts!
Then, if I found you outside,*

når vi møttest ute,
og ingen hadde forakta meg.

8.3 Venstre armen hans er under hovudet mitt,
med den høgre held han rundt meg.

8.6 Set meg som eit segl på hjartet ditt,
eit stempel på armen din!
For kjærleiken er sterk som døden,
lidenskapen ubøyeleg som dødsriket.
Han brenn som logande eld.

8.7 Veldige vatn sløkkjer ikkje kjærleiken,
elvar skyl han ikkje bort.

8.10 Eg var ein mur,
og brysta mine som tårn;
framfor hans auge har eg vorte
lik ei som finn fred.

2.16 Kjærasten er min, og eg er hans,

5.2 Eg søv, men hjartet vakar.

*I would kiss you,
and no one would despise me.*

*8.3 His left arm is under my head
and his right arm embraces me.*

*8.6 Place me like a seal over your heart,
like a seal on your arm;
for love is as strong as death,
its jealousy unyielding as the grave.
It burns like blazing fire,
like a mighty flame.*

*8.7 Many waters cannot quench love;
rivers cannot sweep it away.*

*8.10 I am a wall,
and my breasts are like towers.
Thus I have become in his eyes
like one bringing contentment.*

2.16 My beloved is mine and I am his;

5.2 I slept but my heart was awake.

27. MAI — 10. JUNI
2015

FESTSPILLENE
I BERGEN

SE MER
WWW.FIB.NO

Festspill- gavekort

Gavekortet kan brukes til å kjøpe billetter til alle arrangement på Festspillene i Bergen og til andre festspillprodukter.

Bestill på telefon 55 21 06 30 eller på e-post til bestilling@fib.no og få kortet tilsendt i posten, uten ekstra gebyr, eller kjøp direkte fra Festspillenes billettbod.

Gavekortet er gyldig i ett år fra kjøpsdato.

